

ГЛАВА IX

ФЛОРЕНЦИЯ, ПАРИЖЪ, БУКУРЕЩЪ

1. ЗА ДОКТОРСКИ ДИПЛОМЪ ВЪ ИТАЛИЯ. — Отъ медицинското си образование въ Атина Селимински не е напълно доволенъ. Не че той нѣма отлични професори въ новия факултетъ и че не работи прилежно подъ тѣхно ръководство, за да добие най-голяма подготовка и сръчностъ. Но политическитѣ бури и тревоги въ Гърция се отразяватъ твърде неблагоприятно върху цѣлия културенъ животъ на княжеството и специално върху работата въ университета, така че студентитѣ сж постоянно смущавани отъ партийнитѣ борби и отъ настроенията на улицата, въ периода на конституционната криза. Презъ 1843 г. частъ отъ професоритѣ биватъ съкратени, поради неотложнитѣ икономии въ държавния бюджетъ; студентитѣ се вълнуватъ и взиматъ живо участие въ пристѣпа на опозицията срещу краля и правителството; самитѣ професори не успѣватъ да завършатъ лекциитѣ си и губятъ време въ заседанията на Народното събрание презъ зимата, като негови членове. Селимински е силно огорченъ отъ прекъсване или неправиленъ вървежъ на учебнитѣ занятия. „Тѣзи политически промѣни, съобщава той презъ септемврий 1843 г. на Антонъ Иванова въ Брашовъ, измѣнятъ моитѣ предначертания — за Великденъ (1844) смѣтахъ да си замина съ диплома си, а сега съмъ още далечъ!“ За малко той е щѣлъ да загуби цѣла година, поради тѣзи бъркотии извънъ университета и вжтре въ него. „Ала, ако се увѣря, че университетскитѣ работи не ще се поправятъ скоро, възнамѣрявамъ съ останалитѣ си малко парични сръдства да замина за Пиза (Италия), вмѣсто да губя тукъ напраздно времето си“. И като съобщава на благодетеля си, че сега е добре съ здравето си (а не както миналата година, когато билъ доста сериозно боленъ), той отбелязва непостоянния атински климатъ, който особено наесень и напролѣтъ причинявалъ много болести. „За сега, добавя